

DE
NOMINIBVS PROPHEVICIS
PRAEFATVS

AD
ORATIONEM ANNIVERSARIAM
BENEFICIO
ECCARDO-RICHTERIANO
DESTINATAM
DEBITA OBSERVANTIA
INVITAT
M. IO. GOTTL. BIDERMANN. R.

FREIBERGAE,
Litteris SAM. FRIDER. BARTHELII.

CXXXVII.

In uerbis, herbis et lapidibus singularem inesse virtutem, non minus pro-
uérbio trito adfirmatur, quam re ipsa atque experientia probatur. Et quan-
tum quidem ponderis uerba habeant, ad id uel recte capiendum uel explican-
dum, quod sentimus, ea inprimis nomina testatum faciunt, quae a gram-
maticis Propria adpellantur. Hæc enim inania signa et nudos sine mente
fonos, atque non nisi eam ob causam tam locis quam hominibus imposita esse,
ut alter ab altero distingui et internosci possit, nemo statuet, qui solida linguarum
peritia est instructus. Certam enim significationem et iustum sensum prae se
ferunt, quem in animo primi auctores habuerunt. Neque casui fortuito uel su-
perflitioni origo nominum propriorum est adscribenda: in qua sententia rex
Phaeacum in Coreyra insula Vlyssen naufragio adpulsus excipiens, fuisse uide-
tur, qui ante omnia eius et sociorum nomen sciscitabatur, hanc causam inter-
ferens; a)

ἔ μὲν γὰρ τις παμπᾶν ἀνώνομος ἐς ἀνδρῶν,
ἔ κακός, ἐδὲ μὲν ἐδῶλος, ἐπὶν τὰ πρῶτα γενῆται,
ἀλλ' ἐπὶ παντὶ τιδενταί ἐπεὶ καὶ τεκῶσι γονῆς:

h. e. nullus omninò
hominum est absque nomine, siue malus sit siue bonus, sed, simul ac natus est, no-
men unicuique imponunt parentes. Et eodem super argumento doctor ecclesiae ce-
leberimus, CYPRIANVS, ex rhetore profano christianus et tandem episcopus
Carthaginienſis factus, ita disputat: b) filii nomina à parentibus accipiebant, non
quidem ex se, sed à Deo mente implebantur. Qui antequam fiant, praescius fu-
turorum, quales post incrementum aetatis suae futuri essent, posteriori tempore
uegeti in nominibus hebraicis designabantur. Quid singulis futurum esset, inter-
pretatio nominum designabat ueritatem, sicuti tunc temporis in patriarchis com-
pletum est. Alio autem loco sententiam suam copiosius his uerbis exponit: c)
Solent matres infantulis nuper editis in ipso uitae introitu aptare uocabula, et ex
aliquibus praecedentibus uel circumstantibus causis, uel ex genere uel ex euentibus
imponere nomina, ut in ipsis primordialibus initiis quaedam praesigerentur conno-
uitoria ingredientibus uitam, ne nomen iis esset ad ignominiam, si originalis na-
turae traductio à consuetu limite deuiaret, et à uirtute patrum degenerans, indi-
gna successio monstrum non hominis faciem exhiberet. Respicerent potius ad nomi-
na uel officia sua, quorum inspectio honestae conuersationis formam iis infunderet
et doctrinam, ut honorificarent naturales causas et rationales disciplinas, nec in
aliquo elementaria amaricaret dulcedines, uel primaria offenderent dignitates.

Neque inter homines profanos saniores philosophos aliter sensisse, testis
est PYTHAGORAS, qui tria momenta bene obseruanda praecipiebat, ex qui-
bus omnis generis euentus dependeat, nempe fatum, genium, et nomen. d)
Et PLATO in libro, qui Cratylus inscribitur, de recta nominum ratione com-
mentans, doctissimos viros, et inter eos Socratem, statuisse docet, vi quadam oc-
culta

a) Homer. Odyss. ©. 547 sqq.

b) de Sina et Sion. p. 242.

c) de cardina-

libus operibus Christi, p. 282.

d) Scaliger de subtilit. Exercitat. 216. p. 465.

culta et genio obstericante nomina nos sortiri, quae futura vitae fata praefigant atque ominentur. Tali fato putat e) Agamemnoni, regi Mycenarum, et Graecorum ad expeditionem Troianam profectorum summo imperatori, hoc nomen ideo datum fuisse, quia ἀγαστος κατὰ τὴν ἐπιμονὴν ἀνήν, h. e. admirandus in perdurante futurus erat, quandoquidem decem per annos Troiae oppugnandae et expugnandae operam praestabat. Idem probat, f) Orestis, Atreo, Pelopi et Tantalos, nomina, quibus utebantur, futura fata praedixisse. Orestem enim ab ὄρος, h. e. monte dictum fuisse, qui naturam duram atque asperam prodebat; Pelopem, quasi πελαος ὀπίω ἔνας, ad spectu proximum fore, qui omnem operam dabat, ut Hippodamia potiretur; Atreo nomen ab ἀτρη, h. e. damno, obtigisse, quia summam iniuriam fratri Thyesti inferebat; et Tantalum nomen ἀ τάλαντον, h. e. onere lapidis accepisse, qui capiti eius fatalis futurus erat. Quorum nominum numerum pluribus augere possemus, quae eventus comprobavit, e. g. Alexandri, h. e. malorum propulsatoris, Aeneae, h. e. viri gloriosi, Achillis, h. e. dolorem Ilio comparantis, Thraonis, h. e. audacis, etc. nisi instituti nostri ratio habenda esset, quod nomina spectat non nisi prophetica, quae in sacris litteris observantur, et quae eo diligentiori cura considerari debent, quo maiori fide et quo sanctiori religione hic liber profanis litterarum monumentis antecellit. Dum vero nomina prophetica iam in scenam sunt producturus, horum in censum ea non refero, quae a re quaedam gesta originem habent, qualia erant nomina Isaaci, Moysi, Simeonis, etc. vel quae à rationibus praesentibus petebantur, e. g. Manasse, Samuel, etc. neque adfirmare ausim, singulas matres duodecim patriarcharum spiritu prophetico impulsas filiis suis non nisi ea imposuisse nomina, quae fata ipsorum futura indicarent, quod episcopus Angliae Bathensis, Georg. HOOPER g) statuit, quia plurima eorum rationes praeteriti et praesentis temporis produunt: sed ea solummodo brevis hac tabula exhibebo, quae cum natura prophetarum conveniunt, hoc est, quae fata futura ominantur. Haec autem, si alphabeti seriem sequi voluerimus, hoc sese ordine excipiunt:

אִישֶׁבֶל (*Isebel*), filia Ethbaalis, regis Sidoniorum, pessimi Achabi uxor pessima, mulier mali nominis et ominis inauspicati. Etymologia enim docet, illam dictam fuisse היא זבל, illa est stercus, cuius execrabilem mortem scriptor sacer his verbis describit: iacuit cadaver Isebelis tanquam stercus sub dio. h) Cum qua derivatione etiam comparatio mystica conspirat. i)

אֲרִיאֵל (*Ariel*), geminam habet significationem, personae et loci. Vtrumque autem inter nomina prophetica referendum esse, adparet. Nam, ubi personam indicat, vi vocis *leonem Dei* indicat, hoc est, virum maxima virtute bellica valentem; quo nomine septimus filiorum Gadi compellabatur, k) et ex quo Arielitarum familia ortum trahebat. l) Patrem vero filio suo Arielis nomen im-

e) in Cratyl. p. 398. f) l. c. p. 394. g) in Tractat. de benedictione patriarcharum. Oxon. 1728. vid. Memoires de Trevoux, 1730. mois Mars, num. 8. h) 2 Reg. 9, 37. i) Apoc. 2, 20. et cap. 17, 16. k) Gen. 46, 16. l) Num. 26, 17.

ponentem recte ominatum esse, res ab eo fortiter gestae docent, quae in annalibus sacris celebrantur. m) Vbi uero Ariel locum indicat, tam altare holocaustorum, n) quam urbem Hierosolymam repraesentat. o) Et hoc sensu ex *לשׂא דעוס*, et *דעוס*, conflatum videtur, quod nomen ad *דעוס* proxime accedit, p)

אשר (Affer,) filius Iacobi ex Silpa, Leae ancilla, susceptus, q) et boni ominis nomen a *felicitate* nactus, quam mater diuinando praedicebat, filio nato exclamans: beatam me mulieres praedicabunt. r) Nam terrae portio illi assignanda tractu feracissimo continebatur, s) et omnibus vitae praesidiis adhaerebat. fs) Qua mente alios quoque parentes filiis suis talia nomina auspicata impertivisse, legimus, e g) Mascarii, Eutychi, t) Tychici, u) Felicis, w) Fortunati, x) etc.

בנימין (Benjamin) filiorum Iacobi natu minimus, ex Rahele procreatus, et a matre partu extincta Benoni, h, e. filius doloris adpellatus, quod nomen vero pater, spiritu prophético ductus, in Benjamin, h. e. *filium dextrae* commutabat, y) quia animo praevidebat, eum singulari virtute maximam nominis famam consequuturum. Cum quo augurio benedictio patris iam morituri consentiebat, fata Benjaminini his verbis praevaniantis; z) Benjamin lupi instar praedabitur. Nam mane praedam vorabit, sub vesperam autem spolia dividet. Et quis dubitet, hoc vaticinium impletum fuisse, legens, quam strenuis et ferocibus animis posteri illius excelluerint, a)

ברק (Barak,) Abinoami filius, ex familia Naphtalitarum, b) cui pater propheticum nomen indidit, praesentens, quod instar *fulminis et fulguris* hostibus maximum terrorem sit incussurus. Quo sensu etiam profani scriptores hanc metaphoram ad viros armis praestantes adcommodarunt. Sic enim VIRGILIUS Scipiadas duo fulmina belli, c) et IVSTINVS unum Ptolemaeorum Ceraunium adpellat, d) imo eodem fere sensu Iohannes et Iacobus, legati diuini, *virii tonitru* cognominabantur. e) Huius autem Baraki virtus imprimis in pugna aduersus Sisseram, ducem regis Cananitici, eluxit, f) quam ipse Paulus in exemplum commendare non dubitavit, g)

גד (Gad,) filius septimus Iacobi, ex Leae ancilla natus, quae illo in lucem feliciter edito singulare gaudium testatura, his verbis animi praesagium indicabat: h) quod bene vertat! eumque Gadum adpellabat. Licet enim quidam existiment, Leam, quum hoc nomen filio impertiret, Syro patre natam, eo patriam superstitionem prodidisse, quod idolum Syrorum, Gad dictum, fausti auspicii causa implorauerit: i) euentus tamen testatum fecit, nomen Gad rectius per appellativum, quod *turmam militarem* indicat, explicari. Neque alia mente

pater

- m) Num. 22, 25. Ios. 1, 12. 4, 12. 1 Chr. 6, 18. n) Ezech. 43, 15. o) Ies. 29, 1. 2. p) 1. Chr. 4, 2. 5, 5. Efr. 2, 47. Neh. 7, 50. q) Gen. 30, 13.
 r) 1. c. s) Deut. 23, 24. Ios. 19, 24. fs) Gen. 49, 20. Num. 13, 24.
 t) Act. 20, 9. u) 1. c. 4. w) Act. 24, 3. x) 1. Cor. 16, 17.
 y) Gen. 35, 18. z) Gen. 49, 27. a) Iudic. 5, 14. 20, 15. 16. 2. Chr. 14, 8. 2. Sam. 2, 15. b) Iud. 4, 6. 8. c) Gen. 6, 842. d) L. 24, 1.
 e) Marc. 3, 12. f) Iud. 4, 6. seq. 5, 12. g) Hebr. 11, 32. h) Gen. 30, 11. i) Ies. 65, 11.

pater morti vicinus vaticinabatur: k) Gad turmas ducet et reducet. Quoniam enim Gaditae Moabitas, Ammonitas et Syros vicinos habebant, non raro quidem laceſſebantur, plerumque tamen superiores difcedebant, l)

גידעון (*Gideon*) filius Ioſifi, a radice hebraica nomen sortitus, quae *maximum excidium* ante oculos ponit. Nam historia sacra docet, quanta uirtute et felicitate hic index Iſraelitarum, à Deo excitatus, altaria Baalitarum destruxerit, populumque diuinum ex potestate Midianitarum liberauerit, m) dignus, qui inter praecipuos heroes nominis immortalitem consequutos referretur. n)

הווא (*Heua*) nomen primae mulieris, ab Adamo hanc ob causam ita appellatae, quod animo praevidebat, eam fore medium *uitae* et propagandae et conseruandae, o) Pia igitur quidem, sed disertis sacri scriptoris uerbis aduersa est sententia Angli Theologi, HVTCHINSONIS, p) nomen Heua non ex הווא, vixit, sed ex הווא, *indicauit*, deducuntis, quia communis illa mater fecunditate sua non solum communem omnium hominum uitam manifestauit, sed aeternam quoque salutem per Saluatorem mundi ex se nascituri, *indicauit*. Ineptiunt autem Rabbini, nugantes, q) Adamum uxorem sibi adductam Chava nominasse, quod animo praeviderit, eam *mechava*, h. e. garrulam fore: nam veteres dixerunt, decem cabos loquacitatis in mundum descendisse, quorum novem solae mulieres abstulerint. Neque multo sanior est coniectura Metrophanis Critopuli, r) Euae nomen ex *eu* bene, et *uah*, coaluisse, somniantis, quia illa Adamo simul voluptatem attulit et dolorem. Optime vero LVTHERVS: *Adam gab seinen Weibe keinen andern Nahmen als Eua, zu zeigen, das er auch da ein Leben glaubte, da seine ganze Natur dem Tode unterworfen war.* s)

יוסף (*Iosia*), filius Amonis, regis Iudae, qui eodem nomine praenunciatus et promissus fuerat, antequam nasceretur, t) Et hic mensuram illius appellacionis, quae à Deo donatum refert, adeo impleuit, ut post Davidem probitate nemo eum exaequaret, u) Et quia hic Iosias, quod uidimus, ante natiuitatem suam nomen accepit, ab hoc loco alienum non erit, illa nomina, quibus idem obtigit, repetere. Talia scilicet erant Iſmaël, w) Isaac, x) Salomo, y) Cores, z) Iohannes baptista, a) et sanctissimum nomen IESV. b)

יחזקאל (*Iesreel*) filius prophetae Hoseae, hoc consilio ita cognominatus, quod breui *dissersurus erat Deus* populum Iſraeliticum. c) Idem uero nomen etiam certis locis competebat, nempe urbi in montanis Iudae, d) et alii in tribu Manasse sitae, e) itemque valli, in qua Gideon Midianitas superabat, f) et quae alio nomine Esdreloom uocabatur. g)

קה

- k) Gen. 50, 19. l) Iud. 9. et 10. i. Chr. 6, 18. 13, 8. Ief. 4, 12. m) Iud. 6, 5. n) Hebr. 11, 32. o) Gen. 3, 20. p) in Account of Moses' s Principia. *vid.* presente State of the Republik of letters. 1730. mens. Iun. num. 5. q) Baal Hattur, ad Gen. 1. et Kiddusch, f. 49. r) Confess. cathol. p. 48. s) commentar. in Gen. l. c. t) 1. Reg. 13, 2. u) 2. Reg. 22, 2. w) Gen. 16, 11. x) Gen. 17, 19. y) 1. Chr. 2 9. z) Ief. 45, 11. a) Luc. 1, 13. b) Luc. 2, 21. c) Hos. 1, 4. d) Iof. 15, 56. e) 1. Reg. 18, 46. f) Iud. 6, 33. g) Iudith. 1, 8. 4, 5.

תב (Take,) filius Aguris, b) qui procul dubio Salomonis aetate vates divinus fuit, de quo historia sacra nihil amplius narrat, quam quod quasdam sententias bonae frugis plenas ad posteros transmiserit. Filium vero tali nomine impertivit, qualem futurum praevidit, nempe *Dei timentem*, pium et religiosum: quo sensu haec adpellatio nominibus Eusebii et Timothei accurate respondet.

יבל (Iabal,) filius Lamechi, ita adpellatus, quia pater ominabatur, illum istar *fluminis* aliquando sese diffusurum: quae significatio verbi יבל, insignem multiplicationem notantis, plurimis testimoniis confirmatur. i) Hic enim primus tabernacula exstruenda et inhabitanda docuit, et rem pecuariam cum fructu constituendam ostendit. k)

יוסף (Joseph) filius Iacobi, hoc nomine ideo insignitus, quod mater praefagebat, hunc alterum filium, Benjaminum, *additum iri*. l) Quod augurium si cum benedictione tam patris Iacobi, quam Moysis comparatur, haud fuisse vanum, annales sacri docent. Ita enim alter: m) secundus erit Iosephus veluti ad fontem, eiusque arcus valentissime perflabit: nam sui patris ubertates, quae omnia superant, in caput huius, fratris suorum excellentissimi, redundabunt. Alter autem his omnibus eundem prosequatur: n) felix erit terra Iosephi à proventu caelestis, à rore et a solo subiacente, imo à capite montium perennium et collium aeternorum, quae in verticem illius diffundentur.

יעזר (Jeus,) unus e familia et posteris Isachari, vi nominis *consultissimus* et prudentissimus: quam egregiam animi indolem pater Bilhan, o) spiritu divino admonitus, hoc nomine aperte indicavit. Et haec nominis ratio cum descriptione filiorum Isachari adprime convenit, quos scriptor diuinus hoc encomio ornat: p) filii Isachari erant temporum peritissimi, et prudentissimi ad ea, quibus opus erat, feliciter exsequenda.

ישיב (Iaphia,) quo nomine rex Lachisae, q) itemque filius Davidis, r) nec non urbs in Sebulonitica tribu sita, s) compellabatur. Ipsum autem nomen a *splendore et eminentia* originem habet, et euentus docuit, non sine omineidem fuisse impertitum, Nam filii in sacris litteris splendor ac ornamentum familiae dicuntur, t) et lumen est honoris ac felicitatis omen auspiciatum, u)

יפת (Iaphet,) filius Noachi, a *dilatando* nuncupatus, quia pater praevidebat, eius familiam per Asiam atque universam Europam diffusum iri. w) Et eodem spiritu prophético actum Noachum reliquis duobus filiis, Semo et Chamo nomina indidisse, negari non potest. Nam *Sem* eum notat, cuius beneficio *nomen* paternum conservatur, x) unde *ὄσιμαστος* virum celeberrimum indicat: y) *Cham* autem, filius natu minimus, a *calore* adpellabatur, quia posteros eius terras *calidissimas* inhabitaturos esse, Noachus haud obscure praedicebat.

ירבעם (Ierobeam,) rex Israelitarum, cui pater Ioas nomen a *multiplicando populo* procul dubio ideo imposuerat, quod animo praecipiebat, filium fines terrae Israeliticae mirifice amplificaturum, et Damascum, urbem Syriae primariam et regiam sedem, expugnatum esse. z)

יח

- h) Prov. 30, 1. i) Num. 24, 7. Ies. 8, 7. et 46, 7. 8. it. 47, 2. et 48, 1. k) Gen. 4, 20. l) Gen. 30, 24. m) Gen. 30, 22. 26. n) Deut. 33, 13. 14. o) 1. Chr. 8, 10. p) 1. Chr. 12, 32. q) Ios. 10, 3. r) 2. Sam. 5, 15. 1. Chr. 3, 7. et 14, 6. s) Ios. 19, 12. t) 1. Reg. 11, 36. 2. Reg. 8, 19. 2. Chr. 31, 7. Tob. 10, 5. u) Pf. 18, 29. Hiob 29, 3. Ier. 25, 10. Apoc. 28, 23. w) Gen. 9, 27. x) Deut. 25, 7. y) Sir. 49, 19. z) 2. Reg. 24, 25. 28.

יהר (*Iarhed*.) nomen ducis Idumaeorum, a) quem parentes *paxillo* similem fore, diuinabant, ex quo aliquando uniuersae familiae gloria erat suspensura. Nam hac metaphora stabilitum regni et familiae, itemque uiros ad reipublicam gerendam maxime idoneos indicari, testimonio luculentissimis constat. b)

כיש (*Chus*.) primogenitus Chami filius, a *terrore* nomen adeptus, quia pater non sine causa suspicabatur, in terra, quae nomen ab eo duxit, maximos terrores excitatum iri. Nam rex Chusitarum, Thirhaka, Sennacheribum invadebat, c) Serah cum millenis millibus militum Assam adgredebatur, d) Nimrod uero, Chuso natus, primus tyrannidem occupabat, e) et primam monarchiam condebat.

מבר שלל הש בן (*Maber schalal chafch bas*) h. e. *festinat spoliū, properat praedam*, Quo nomine prophético alter vatis diuini Iesaias filius impertiebatur, f) ut hoc indicio praenuntiaret, breui post tempore Assyrios in Iudaeam irrupturos, multamque secum praedam abducturos esse. Neque vanum hoc augurium fuisse, euentus testatum fecit ff)

מרה (*Mera*) nomen Babylonis propheticum, a *contumacia et rebellione* derivatum. g) Quod enim ea urbs non solum a Chami posteris aedificata et regia sedes Assyriaci imperii fuerit, sed etiam uerae religionis cultoribus magnos terrores iniecerit, ex eo intelligitur, quia virga castigans, h) malleus uniuersi mundi, i) et mons omnia perdens k) adpellatur, qui terras perterrefaciebat, urbes euertebat, neque captos relaxabat. l)

מחשלה (*Methusala*.) patriarcharum octauus, et breui ante diluuium tempore denatus, quam cladem illius parens, Henochus, filio nomen diuino admonitu imponens, praedicebat, cuius interpretatio eo valet, *hoc mortuo immissionem aquae inflare*. Imo Deum eam ob causam illud exidium septem dies distulisse, m) ut Methusala placida et naturali morte vitam deponeret, R. Sal. IARCHI multis uerbis disputat. n) Et haec etymologia cum ea loquendi ratione conuenit, qua חלה ad inundationem et effusionem aquarum adhibetur. o)

עמנואל (*Immanuel*.) nomen Messiae mysticum et propheticum, vati diuino inspiratum, p) atque in nouo foedere per legatum caelestem repetitum, et explicatum per *μεθ' ημων ο θεος*. q) Quo nomine non tantum duae naturae in una persona consociatae, uerum etiam Saluatoris officium mediatorum, quo homines cum Deo reconciliati sunt, et omnis generis beneficia per eundem parta repraesentantur. Nihil enim obstat, quod ille in circumfusione non Immanuelis, sed Iesu nomine fuerit insignitus. r) Sufficit, quod reuera sit talis, qualis hoc nomine promittebatur. Haec est observatio CHRYSOSTOMI, Iudaeis, qui negabant uaticinium Ies. VII, 4. nostro de Messia agere, quippe qui nupsiam Immanuel uocatur legatur, ira respondentis: s) *εθος τασο τη γραφη, τω συμβανοντα πραγματα αντι ονοματος τ.θεναι. Ουδεν εν αλλο διλοιο το καλεσθων Εμμανηλ, η οτι ελθονται θεον μετα αιθρωντων*, h. e. *Scripturae sacrae in more positum est, rem ipsam loco nominis ponere. Nihil aliud igitur innuitur uerbis, uocabunt eum Immanuel, quam, eos Deum uisuros esse cum hominibus degentem*. Id quod testimonio multis facile probatur. t) Tale etiam est nomen

זמח (*Zemah*) Messiae singulari ratione competens, u) quia inter filium et *germen* aperta similitudo intercedit. Quo sensu etiam filius Davidis Nepheg, h. e. ramus adpellabatur, x) quem Graeci *Blasum* uocant. y) Rabini uero, artis cabalificae admiratores, ope

Gema-

- a) Gen 36, 40. 1. Chr. 1, 51. b) Efr. 9, 8. Ies. 22, 23 24. c) 2. Reg. 9, 9-
d) 2. Chr. 14, 9. e) Gen. 10, 8. 9. 1. Chr. 1, 16. Mich. 5, 5. f) Ies. 8, 3.
ff) 2. Reg. 16, 9. 9qq. g) Ier. 51, 21. h) Ies. 14, 5, 6. i) Ier. 50, 23.
k) Ier. 51, 25. l) Ier. 14, 16. 19. m) Gen. 7, 4. n) Comment. ad h. l.
o) Hiob 5, 10. p) Ies. 7, 4. q) Matth. 1, 23. r) Luc. 2, 21.
s) in Matth. Homil. 5. t) Ies. 1, 26. et 60, 14. et 62, 4. 17. Ier. 23, 6. Ez. 48, 35.
Zach. 8, 2. u) Zach. 3, 8. w) Dan. 9, 7. Ies. 4, 2. Ier. 23, 5.
x) 2. Sam. 5, 15. y) Act. 12, 20.

Gematriae vocabulum צמח cum מנחם computantes, in utroque numerum eundem, nempe CXXXVIII. detexerunt, quod posterius *consolatorum* indicat, et ad Messiam passim refertur. z)

רם (*Ram*), h. e. *excelsus* atque *illustris*, quandoquidem omne, quod excelsum est, in oculos incurrit. Hoc igitur nomen fauili omnis filii a parentibus eo consilio imperiebatur, ut tales euaderent, quales hi exspectabant, sperabant et praevidebant. Ita etiam filium Kemuelis, a) porro filium Chezronis, b) itemque filium Ierachmeelis a praecedente patre adpellatum fuisse, in annalibus sacris legimus. c)

ששף (*Sesach*) nomen erat Babelis propheticum, a *tranquillitate* vel potius *securitate* significationem sortitum. d) Constat enim, incolas terrae Babylonicae in primis vicio incuriae et securitatis laborasse. e) Rabbiorum autem opinio magis ingenii lusum prodit, quam argumentum probandi praestet, qui hanc uocem per cabbalae speciem, quam Atbasch nominant, cum נבל permutant, f) Neque tamen negari potest, HIERONYMVM eandem sententiam amplexum esse, eamque hoc praetextu palliasse: arbitror, a sancto propheta uerum nomen prudenter esse celatum, ne aperte eorum insaniam contra se commoueret, qui iam Hierosolymam obsidebant, breui illius potituri g)

שאר ישרב (*Shearjashubb*), nomen alterius filii Iesaja propheticum, eo animo impositum, ut de *reliquis populi rediuris* fierent certiores, h) Itaque hoc nomine non solum futura Iudaeorum liberatio praedicebatur, qui adhuc grauitur ab hostibus vexati fuerant, i) et quem in finem etiam alii in captiuitate nati, boni omnis causa, Iaschubb adpellabantur, k) sed etiam multorum conuersio ad Messiam tempore noui foederis futura praenuntiabatur. l) Perperam autem G. BVCHN:RVS hoc S.hearjashubb in *Thorwaerter* conuertit, quae esset ex ישרב sedit, et שער, porta, conflatum, m)

הרעל (*Thideal*), rex Cananitarum opibus valens et dignitate *timendus*, nomen non absque omine sortitus, n) quam significationem alia etiam nomina prae se ferunt. e. g. *Hadar*, o) *Adramelech*, p) *Heth*, q) *Chusan*, r) *Tartan*, s) *Magur*, t) etc

Sed arumpendum est filium, atque ad id deveniendum, quod aussum et occasione scribendi subministravit. Leges nempe scholasticae memoriam beneficii ECCARDIO. RICHTERIANI pie recolere nos iubent, cuius auctor scholam huius civitatis sua munificentia ita devinxit, ut satis dignis laudibus illa nunquam praedicari possit. Namque non solum liberali stipendio iis prospexit, qui necessariis vitae praefidiis destituti, in aedemiam conferre se volunt, sed etiam mensam gratuitam sex alumnis comparauit, super qua bis singulis diebus cibo ac potu satiantur. Habent igitur hi convictores, quod immortales Deo immortalis gratias persolvant, et tam Dominorum Inspectorum curam, quam administratoris diligentiam religioso obsequio prosequantur. Qua mente unus eorum, qui adhuc illa beneficentia fruuntur,

ERNEST. GVIL. SCHVMACHER,

Freiberg.

tam scholae quam suo et commilitonum nomine officio pietatis publice satisfaciet, praemissa de *inseparabili virtutum nexu* Latina oratione. Ad quam beneuole audiendam, et propensam erga scholas voluntatem declarandam, ut PATRONI et FAVTORES eras hora ante meridiem nona haud inuiti conveniant, qua par est, observantia rogantur. *Freib.* d. XVIII. Iun. MDCCCLXX.

- z) vid. Io *Biermanns* Weisag des Proph Zachar. p 138. a) Gen. 22, 21. Hiob 32, 2. b) Ruth 4, 19. 1. Chr. 2, 9. c) 1. Chr. 2, 25. 27. d) Ier. 25, 26 et 51, 41. e) Ier. 47, 7. 8. f) *Hackspar* Miscell. Sacr. p. 283. g) Comment ad Ier. 25. h) Ier. 8, 3. i) Pf. 14, 7. et 126, 1. k) Efr. 9, 29. l) Ier. 9, 22. Rom. 9, 27. m) Bibl. Real. und Verbal-Concordanz p. 1634. n) Gen. 14, 1. o) 1. Chr. 1, 50. p) 2 Reg. 19, 37. q) Gen. 9, 15. r) Iudic. 3, 8. 10. s) 2. Reg. 18, 17. t) Ier. 20, 1. 2.

Yb 627

ULB Halle

001 508 164

3

(811148)

TA→OL

DE
NOMINIBVS PROPHEVICIS
PRAEFATVS

AD
ORATIONEM ANNIVERSARIAM
BENEFICIO
ECCARDO-RICHTERIANO

DESTINATAM
DEBITA OBSERVANTIA
INVITAT

M. IO. GOTTL. BIDERMANN. R.

FREIBERGAE,
Litteris SAM. FRIDER. BARTHELII.

CXXXVII.

